

saa længe dette ikke havde universel Udbredelse. Jeg mener, at de Modifikationer i det gamle Neutralitetsbegreb, som Folkeforbundspagten og hele Folkeforbundsforholdet medfører, allerede er indtraadt ved Danmarks Indtræden i Forbundet, uanset at Forbundet ikke er universelt, og det vil da ogsaa vides, at Folkeforbundspagten netop udtrykkelig omhandler Forholdet til Stater, der staar udenfor Forbundet, og forudser Indgriben af Forbundet, Solidaritet af Forbundets Medlemmer overfor saadanne Stater, forsaaavidt de foretager aggressive Skridt overfor Forbundets Medlemmer og lignende. Det ærede Medlem mente, at jeg ikke var i Overensstemmelse med Folkeforbundets Idé, naar jeg ikke straks vilde skride til Afrustning uden Hensyn til, hvad der blev udtalt af Folkeforbundets Raad i saa Henseende. I Mod sætning dertil mener jeg, at jeg er i den bedste Overensstemmelse med Folkeforbundets Idé, naar jeg, som jeg gentagne Gange har gjort, paa den ene Side hævder, at der maa finde en væsentlig Indskrænkning af Rustningerne Sted, men at denne bør finde Sted, saaledes som Folkeforbundspagten utvivlsomt forudser, efter en bestemt Plan, og at det ligger indenfor Folkeforbundets Forudsætninger, at der maa være en væbnet Styrke, som er i Stand til at afværge pludselige Angreb fra saadanne Stater, som vil bryde ud fra Forbundet, og i øvrigt til Hævdelse af Folkeforbundets Princip. Jeg tror, at man fra den Side, det ærede Medlem tilhører, er kommet noget for langt ud i Retning af at fremhæve Rustningsindskrænkningssiden uden at ville lægge tilstrækkelig Vægt paa den anden Side, den Forpligtelse, som Folkeforbundet efter sin Idé utvivlsomt paa lægger os, til at have Styrker til Rede, der kan hindre, at vort Territorium bliver misbrugt af saadanne Magter, som vil bryde ud fra Folkeforbundet eller paa anden Maade krænker dets Princip.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard omtalte Loven om Hjælp til arbejdsløse Fiskere, og jeg vil i den Anledning sige, at det fremgaar jo klart af denne Lov, at Understøttelse efter den kun kan ydes, naar Arbejdsløsheden i væsentlig Grad skyldes de ekstraordinære Afsætningsforhold; ellers maa Understøttelsen ydes efter den almindelige Hjælpekasselov. Jeg vil i øvrigt i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger sige, at enten Grunden saa er direkte eller indirekte, er det ligegyldigt, men Lovens Krav maa jo opfyldes, for at der overhovedet kan

være Tale om at yde Understøttelse i Kraft af denne Lov. Der kan være Tvivlstilfælde, og det er muligt, at det Tilfælde, det ærede Medlem omtalte, vil vise sig at være et saadant Tvivlstilfælde. Men det er da rigtigt at fremsende Meddelelser til Ministeriet og give nærmere Forklaring om Forholdet; der skal da komme Besked om, hvorvidt der efter Ministeriets Mening kan faas Understøttelse efter denne Lov.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) spurgte efter et Lovforslag angaaende ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, og man har her talt om Opbrug af Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Jeg vil i den Anledning oplyse, at efter de Undersøgelser, som er anstillede, har 3000 à 4000 af 300.000 opbrugt deres Understøttelse efter den gældende Lovs § 15. Flere har utvivlsomt opbrugt Understøttelsen, saaledes at de ikke kan hæve den igen, før der er gaaet et Tidsrum af 12 Maaneder, men i de allerfleste af disse Tilfælde vil de vedkommende igen kunne begynde at faa Understøttelse omkring ved Nytaar. Man vil altsaa se, at det er et forholdsvis lille Antal, der er Tale om, men i de Tilfælde, hvor der er virkelig Grund til at yde Hjælp, vil denne efter gældende Lov kunne ydes gennem Hjælpekassen.

I øvrigt vil jeg fremhæve, at det er Ministeriets Agt at gøre sit yderste for at faa Arbejde sat i Gang, og der finder i den Anledning hyppige Konferencer Sted, ogsaa Forhandlinger direkte med Fagforeninger om forskelligartede Arbejder. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at svække den Interesse, der saaledes er til Stede for at faa Arbejde frem, baade Stats-, kommunalt og privat Arbejde, eller den Interesse, der maa være hos Arbejderne for at faa saadant Arbejde, ved nu at tale om, hvad der skal gøres, hvis Forholdene skulde udvikle sig ganske ekstraordinært, saa at man under en eller anden Form alligevel trods alt i nogen Udstrækning maatte komme direkte til Hjælp. I øvrigt vil jeg samtidig sige, at de Former for direkte Hjælp, vi har været inde paa tidligere, kan Ministeriet ikke tænke sig at gaa til igen. Det har sikkert været anerkendt fra alle Sider, at der dertil knyttede sig højst uheldige Virkninger. Skulde det vise sig nødvendigt, at man i nogen Grad maa yde ekstraordinær Støtte fra Statens Side, da maa saadan Støtte gives som et ekstraordinært Tilskud gennem Hjælpekasserne og efter ganske bestemte Regler, navnlig saaledes at det blev ydet til Forsørgere med Hensyntagen til Børneantallet o. s. v. Men jeg hævder altsaa,